

Előfizetési díj:
 Védőre postán vagy helyben házhoz hordva:
 Egy évre . . . . . 20.—
 Félévre . . . . . 10.—
 Negyedévre . . . . . 5.—
 Egy hónapra 1.50

Egy szám 10 krajczár.
 Hirdetési díj: 9 hasábos petitor egy-szeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
 Nyilvántartás: 6 hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
 Budapest IV. megyeházánál 9. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő, — A közlemények csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
 Budapest IV. megyeházánál 9. sz.
 Vodianer F. nyomtatásában.

Budapest, április 11.

A bécsi alkudozásokról eddig vett híreink szerint úgy mint az a kormány eddig tett nyilatkozataiból előre látható volt, miniszterei Bécsben a felállítandó magyar nemzeti jegybank iránt a bécsi nemzeti bank férfiával alkudozogat. Míntan pénz és hitelügyünk felelőssége és az ország közgazdasági érdekeinek semmi tekintetben nem felelő állapotba éppen onnan ered, hogy a bécsi nemzeti bank, mely Magyarországban nem ugyan törvényes, — de tényleges egyedüriséget gyakorol, inkább ellenséges mint barátságos indítatot tanúsított mindenkor Magyarország iránt, annak érdekeit a bécsi pénzpiac érdekeinek alárendelve: mintegy természetesen azok, kérdés merül fel, még pedig igen jogosult kétség kiseretében merül fel, ha vajjon a bécsi bank által Magyarországon alapítandó jegybank meg fog-e felelni Magyarország közgazdasági érdekeinek, fogja-e Magyarország pénz és hitelügyeinek függetlenségét éppen a bécsi nemzeti bank irányában biztosítani? Ez oly kérdés, mely nagyon hasonló ahhoz, ha vajjon képes-e a kecske megvédeni a káposztát. És ha még is azt látjuk, hogy miniszterei Bécsben Pipitz, Lukacs és Vodianer urakkal és a bécsi miniszteriummal alkuszának és kizárólag ezekkel tárgyalják a bankügyet, vagyis a bécsi nemzeti bank kormányzó férfiai által keresik a bankkérdés megoldását, méltán kérdehetjük: arra van-e utalva a magyar kormány, hogy a jegybank felállítása iránt egyedül az osztrák nemzeti bankkal és az osztrák miniszteriummal alkudozzék?

Azon lehetőséget, hogy a magyar nemzeti jegybankot a magyar nemzet önére jövedel állíthassa fel, rég eljártotta a Deákparti kormányok kilenc éven át követett galád gazdalkodása. Sajnálattal ugyan, de meg kell vallanunk, hogy a jelen viszonyok közt Magyarország nincs azon állapotban, hogy önére jövedel, azaz magyar pénzzel egy oly nemzeti jegybankot állíthasson fel, mely az ország hitele és általános nemzetgazdasági érdekeinek megfelelően. 1868-ban, s még inkább a kiegyezés alkalmával 1867-ben, ez nem csak lehetséges, de aránylag könnyű feladat lett volna. Ma már lehetetlen. Azt tehát, hogy idegen pénzzel kell a bankot felállítanunk, el kell fogadnunk mint oly kiindulási pontot, és egyszersmind oly csapást, melyet kormányunk bünci reánk mérték.

Ha idegen pénzt kell igénybe vennünk, azon kérdés áll elő, ha vajjon kaphatunk-e és célra másutt is pénzt vagy csak Bécsben? Ha csak Bécsben kaphatunk, akkor, fájdalom, el kell fogadni a kényszer helyzetet; de még akkor is óvatossággal; mert habár a bankkérdésnek oly módjoni megoldása bizonyos anyagi előnyökkel járhatna, pénz és hitelügyünk jelen állapotán kisebb vagy nagyobb mérvben segíthetne, bizonyos egyszersmind az is, hogy következményeiben Magyarország névze a valóságban károsabbnak bizonyulhatna, mint maga jelen desperatus állapotunk.

Ezen kérdésnek ugyanis két oldala van, egyik közgazdasági, a másik politikai. Mind a két kérdés szoros kapcsolatban van azzal, ha vajjon pénzügyeinket német vagy más eredetű pénzzel rendezzük. És ez az ezen kérdésnek kiváló fontosságát.

Amny bizonyos és ez általános tudva van, hogy a mióta egy önálló magyar nemzeti bank felállításának eszméje felmerült, a magyar pénzügyminiszterek több rendbeli ajánlatokat kaptak ennek felállítására francia, belga, angol és német pénzemberektől. Kaptak pedig daczára annak, hogy az eféle ajánlatok nem igen kedvező fogadásban részesültek, sőt mindig inkább mintegy toladokának tekintettek pénzügyeink részéről.

Nem szólnak a multakról; de egész bizonyossággal állíthatjuk, hogy Széll Kálmán ur is kapott egy francia és belga, mint angolok részéről és ha jól vagyunk értesülve, a Rothschild consortiumtól különálló német pénzemberektől is ajánlatokat egy a magyar nemzeti bank felállítására, mint a járadék kölcsön megkötésére. És ha Széll Kálmán ur még is a Rothschild csoporthoz ragaszkodik minden mások kizárásával, méltán megvárhatná tőle az ország, hogy ennek előnyét és indokait tudassa a nemzettel, a mit eddig legalább egy szóval sem tett. De hát miért is tenné, hisz a magyar nemzet választott képviselői abba is belenyugosznak, hogy Széll Kálmán urat a kormány kövessék és áhitatosan csodát kiáltanak mindenre, a mit a nagy miniszter mond vagy cselekszik!

Néhány nap előtt egy névtelen röpirat jelent meg ezen címmel: „A bécsi ut elött”. Ezen röpirat szerzője azt tanácsolta Bécsbe menő minisztereknek, hogy állítsák fel az önálló vátterületet egyrészt, és másrészt hogy ne a német Rothschild konsorziummal; hanem angol pénzzel állítsák fel a magyar jegybankot.

Olvassék ismerik e röpiratot, mely egész terjedelmében közöltetett lapunk hasábjain. A felhatalos kormánylapok nem méltatták az t

komoly figyelemre. Az „Ellenőr” néhány sornyi megjegyzésben nevétségessé igyekvék azt tenni. A milyen az ur, olyan a szolgálója, tartja egy francia közmondás. Épen nem csodáljuk ma már, hogy Tisza Kálmán „Leib Journalja” az „Ellenőr” gonyt úz az ország életérdekeiből. De a nemzet nincs oly helyzetben, sem oly kedély állapotban, hogy az ily életbe vágó kérdések gonyosan vagy nevétségessé modor-bani tárgyalása nyíre lehessen.

A „Hon” is csak pár sorban említi fel a röpiratot, nem vonja kétségbe és meg sem kísérli cáfolni annak állításait, s megelégszik azzal, hogy kimondja, miszerint a levél iróját és hatalmát nem ismeri, nem tudja megítélni tervének forrását sem, és hogy az iró az ajánlat valószínűségét is csak egy francziul írott angol magán levélből citált passussal akarja bebizonyítani.

Megvalljuk, hogy egy felhatalos lap kezelői részéről több tájékozást igénylünk oly fontos kérdésekben mint a szóban levő, ha irányukban álláspontot akarunk foglalni. Mert annyi bizonyos, hogy ha a röpiratban említett ajánlat igaz és komolyan szóba vehető, akkor a mi kormányunknak szembe kellene néznie a Rothschild csoporttal egy a bank mint a járadék-kölcsön ügyében valósgos bün a haza legszentebb érdekei ellen.

A röpirat azt mondja: „A magyar kormány nem volt s még ma sincs arra utalva hogy „auf Gnade und Ungnade” megkötött kezekkel szolgáltatása azt magát, s az ország anyagi érdekeit az osztrák politika terepeseinek s a Rothschild-konsorziumnak, mely e politika malmára hajtja a vizet. Semmi kényszerítő ok nem forog fen arra nézve, hogy a kormány e kapzsi s hasonló konsorziumra támaszkodjék a magyar jegybank felállításánál. Tette e ugyanis még idejében a magyar kormánynak több komoly ajánlatot, ezek közt egy Anglia legkiválóbb pénzembereiből álló konsorzium részéről is, melyek után két kézzel kellett volna nyulnia a pénzügyminiszternek, mert a mit az ajánlatok tartalmaznak, a Magyarország teljes pénzügyi függetlenségét s anyagi felvirágozását jelentik.”

A röpirat ezen tétele egy igen komoly s nagy horderejű felfedezést tartalmaz, és tartalmaz igen komoly vádat a magyar kormány ellen, kit nem kevesebbel vádol mint a magyar pénzügyek függetlenítésének szándékos mellőzésével s rendezhetése lehetőségének szándékos eljátszásával.

Ha az állam pénzügyeit rendezni képesek nem lennénk, magát állami létünket kockáztatjuk. Ezt nem mi mondjuk, hanem hirdeti a kormány a lehető legnyilvánosabb módon, a királyi trónbeszédben, hirdeti országgyűlési beszédeiben és törvényjavaslatai indoklásában. És ha ily meggyőződés mellett még is az volna reá behozható, hogy az ország teljes pénzügyi függetlenségét s anyagi felvirágzását jelentő ajánlatokat komolyan számba nem veszi, hanem egy oly bankár csoporttal geszeftel, a mely már is bebizonyította, hogy Magyarország iránt nem viselkedik barátságos indattal, sőt ellenkezőleg; akkor valóban nincs neme a büntetésnek, melyet meg nem érdemelne. A nemzet pedig nem érdemlé, hogy egy önálló alkotmányos állam atributeumaival birjon, ha az ily kormányt csak egy percig is megtűrnie a hatalom polczán.

„A Hon” ugyan azt mondja, hogy nem ismeri a röpirat iróját és hatalmát, ki különben is állításait csak francziul írott angol magánlevéllel támogatja. Igaz, de Széll Kálmán és Tisza Kálmán ismerik egy a röpirat iróját, mint azon eredeti levelet, melyekben az érintett ajánlat nekik tététt. Tudják nemcsak azt, hogy ez előnyös, komoly ajánlat, de tudják azt is, hogy az ajánlatot tevő konsorzium oly emberekből áll, kik Angolországban legkiválóbb állást foglalnak el, és a Rothschild-csoporttal versenyezni nagyon is képesek pénzérő felett rendelkeznek. Tudják, hogy ezek képesek is, akarkák is Magyarország pénzügyeinek a német pénzemberektől függetlenítését.

Kétséget nem szenved tehát, hogy az angol ajánlat igen is komoly, és Magyarország jövőjére és állami lételére a legnagyobb fontossággal bir.

A röpirat irója nyíltan megmondja, hogy az angol konsorzium szintugy, mint a bécsi cliques nyereséges pénzügyi miveletet akar csinálni, a magyar jegybank felállítását, vagy bármely más pénzoperációt által. Ez természetesen csupán szép szeméink kedvéért senki sem fog százkba menő milliommokot rendelkezésünkre adni. De nagyfontosságú dolog az, hogy mi mellékes célja és utódozata lehet az angol s mi a német pénzérőknek. És ez a kérdés politikai oldala.

Amny kétségtelenül áll, hogy bármely nemzetbeli pénzérők fogják a mi pénzügyeinket rendezni, azon nemzet vagy befolyással bíró Magyarországra jövő politikájára.

Amde az angol politikai befolyás Magyarországra nézve soha veszélyes nem lehet. Az angol minket nem adnektál, még ha kínálnánk magunkat sem kellenék neki; visszautat-

sitana. De ha nevezetes összeg angol pénz volna Magyarországra befektetve, az angol nemzetnek érdeke azt kívánná, hogy Magyarország virágzó állam legyen, hogy az angol tőkek kamatozása biztosítva legyen. Midő tehát angol tőkéket ruházunk be Magyarorszába, egyszersmind érdekeljük Angolországot saját hazánk felvirágzásában.

Azután ott van a keleti kérdés, melynek megoldása Angolországot minden európai kérdések közt a legilletékesebben érdeklí már rég óta. Ezen kérdés megoldásával Anglia hatalmának egész súlyával fogja befolyását érvényesíteni. Magyarország ugy fekvésénél, mint kiterjedésénél, és népességi számánál s kulturális előhaladottságánál fogva nagy és igen jelentékeny befolyást volna hivatva gyakorolni a keleti kérdés megoldására, ha nyomorult kormányai a korteskedésen és geszefteléseken kívül még más nemesebb és magasabb szempontokból mért állami politikát üznének. Ha tehát Anglia befolyást nyer Magyarországon politikájára, az kétségkívül a keleti kérdés megoldásánál fogja érvényesíteni akarni. És miután Magyarország érdekei a keleti kérdésben ugyanazonosok az angol érdekekkel, Magyarországunk nem semmi érdeke az angol politika befolyásától.

Egészen másfép áll a dolog Németországra nézve. A német politika Magyarország irányában századok óta absorbeáló hajlamai-ban nyilvánult. Magyarország századok és sokszor véres küzdelmei mindíg ezen német beolvasztási politika elleni küzdelmek voltak. Igaz, hogy a német birodalom viszonyai Magyarországhoz ez utóbbi években nagy változások mentek keresztül, a meunyiban a német császár Ausztriáról Poroszországra szállott át, most tehát a német császár nem ugyanaz a magyar királyal, következőleg nem bir oly erős indokkal Magyarország birtoklására és a birodalomai beolvasztására mint előbb. Amde a német kérdés még nem tekinthető befejezettnek. Ki az, a ki ma előre megjövönölthetné, hogy végre is mikép és mely határoktól fog ezen kérdés megoldatni? De különben is a német kapzsi, mindent absorbeáló jellem mit sem változott, ma is ép oly despota hatalommal tartja a lengyeleket mint előbb, ma is ép ugy gyádoglik Holland, Dánia, Tirol és Magyarország beolvasztása után mint előbb.

Nekünk tehát sok okunk van a németek segélyétől óvakodnunk. „Timeo Danaos et dona ferentes”. Ellenben Angolország befolyásától nincs mit félnünk, sőt ellenkezőleg ennek a felvilágosodott és valódi szabadelvű politika érdekében csak örüdhettünk.

Hogy a Rothschild konsorzium nem viseltetett soha Magyarországot iránt jó indulattal, eléggé bizonyították azon körülmények, melyek a 153 millió kölcsön megkötésével vannak kapcsolatban, bizonyítja a clique magatartása a mostan kötött és kéténdő 80 millió kölcsön-nél, magaviselete, mely reánk nézve a legnagyobb mérvben lealazó és inkább rontja hitelünket mint bármí más még eddig kötött pénzművelet tévé.

Jó tehát, sőt szükséges, hogy a nemzet tudja, hogy akkor, midő kormányunk oly magára s a nemzetre lealazó s zánandó helyzetben alkudozik egy kapzsi uszorás német pénzemberekből álló clique-kel, hogy akkor ennél sokkal előnyösebb sokkal tisztességesebb ajánlatokkal bírt angol pénzérők részéről, melyek Magyarország jövőjét semmi tekintetben nem kompromittálják; és hogy kormányunk ezen ajánlatokat a visszautasításhoz hasonló közönységgel fogadta. **Simonyi Ernő.**

A bécsi tárgyalásokról ma érkezett táviratok:

Bécs, apr. 11. A tárgyalásokat ma és holnap mindenesetre folytatják. A miniszterek hazautazásáról még határozat nem hozott, amár esütörtökön valószínűleg hazamennek. Az összes szakelődök még itt időznek s rendelkezésre állnak. Fejérváry honvédelmi min. államtitkár ma ide érkezett, hogy a katonabiztosítási és az előfogatgyben folyó tárgyalásokban részt vegyen.
 Bécs, apr. 11. Tisza Kálmán ó felségéhez van rendelve. A közös miniszteri értekezlet csak egy órák kezdődik. A magyar miniszterek csütörtökön már Budapestnek akarnak lenni, ha ugyan előre nem látott oknál fogva más intézkedés nem történik. A miniszterek husvét után okvetlen visszatérnek Bécsbe, már csak a zárjegyzőkönyvek elkészítése és egyéb formások elintézése végett is.

Egyről-másról.

Tündéri aranykor lehetett az, midő az argonauták kezdetleges vízi járműveken hajóztak az aranygyapjúért. Hős regékben és hős költeményekben van megöröktve e nagyszerű vállalkozás. Csak-hogy csodálatos módon nincs megénekelve maig sem az aranygyapjút termelő birkák közül hány példányt hoztak el tenyész és törzsújászatnak. Mert, hogy akadtak még most is utódaik a különlegesség kiváló alakjai gyanánt, habár azóta, Darwin falkéletelességi tanának becsületére, emberievett barány ósiségük, arról kézzelfoghatólag tanuszkodnak az aranygyapjas rend — lovag-birkái.

Na de miedegy! Az argonauták dicsőségén az mit sem változtat: aranykor marad az mégis,

melyről képzelünk szindus esetje oly kedves képet tud fosteni. Az emlékezet oly szivesen elmereng a szivárványkőben játszó mult gyöngykapuló palotáiban, ha már épen fölelevenítik abból az alkalomból, hogy miniszterei nek „argonauták módjára” Bécsbe hajóztatják a gözvitorlák járművein.

Czifra hasonlat! Belesantit a világ elvezetébe, ha komolyan veszi, hogyan furják hajóba a vasutat, s a gözmözönyba a hajót; hogyan dübörögtetik víztengelyen a vasuti kocsi, s hogyan usztatják száraz homoklapotokon a dereglyét. Teljesen felfordult világ! Belevág az újabb felfedezések regénygörfő korszakába. Faból öntik vasa, hogy legyen belőle a hasonlat kedvéért faból csinált vaskarika, akár csak a bécsi alkut követő — kiegyezés.

Hanan azért nem tesz semmit, hadl santi-káljon a világ, egy sem jár nálunk a maga lábán, mióta „argonautáink” Bécsben szűz jogok és szent érdekek leányzóival traktálják, egy átkozott szerződésnél fogva, a birkák gyapját órzó osztrák sarkányt.

Andalognék hát inkább a regekor nagy szabású hősén is arany himmel kivarrott virányain, ha már nekünk a költői aranykor helyett csupán a vaskorból jutott ki. Hisz ezt is annyira megmarta a rozsdá, hogy a kényszerforgalmu papír pénzjegyekre fehér alapon fekete betűkkel lapultak meg milliói, a ki vaspornos ragyogja van a nyomdafestékes bankójának!

Hohó! Ne teremtettézzünk, mert még eltaláljuk káromkodni himrondó színt a magyar esz alá ritka madárként csak egy vendégképeben ellátogató kettős csőrű jószágunk. Már pedig meg kell becsülnünk és kéréslnünk: „hatalmas sas fedj be szárnyaidal, de kímélj meg csőröddel”, midőn a „Hon” Bécsben lelszó tányérnyel emberkére azzal kecsget, hogy megkapjuk törvényesített alakban a hatalmas osztrák nemzeti bank nagy szármayasainak a — főkjait.

Ne is fészegessük tehát tovább korszakos boldogságunk mineműségét, nehogy végül, uti figura doctet, kislúnj, miszerint nem is v a s k o r az, melyben „leledzünk”, hanem v a c k o r, melytől gönbős fanyarodás szájunk és összevaczognak fogaink, míntha bécsi hidelgélés rázna. Így legalább aztán „tűszesség okáért”, mint a czeplődő harangszó, megadjuk a magáét ennek a poscék korszaknak is, melyet a tiltokos falusi házaló szed össze a pöczegödör és trágyadomb rongyjaiból, hogy „papirkorszakka” préseltesse — ürességét.

Carlyle világrágó szelleme bocsásson meg, hogy „papirkorszakáról” ily elferdítő másolatot vettem. De hát honnan vegyek találobb hasonlatot jellemzéséhez, midőn a hosszas fejtezésnek eredménye vagy főtájás, vagy egy fabatka, mely nagyon értékes pénz magyar kézben, mióta az osztráknak — bolondja. „Hajja!”

Tisza Kálmán ur ostendei és novemberi logikájára erős próba vár a közel jövőben, hogy bebizonyítsa: mily értékes kiincs a megszerzett fabatka azért az arany gyapjúért, melynek maholnap csak bőrvél számlának van a kolomp után futó akol száfárai. A hellen classicitás korának szócavárosi sopherái fognak találatk rendezni jerichói trombita titlővel megaldott lelkebe, hogy „az idők és módok” negyétűvel szegről — végre kiokoskódja, mily sokat szállt a fapiculusk egyezésében.

Hiszen mi volnánk az a fa-ló, melyet a dualistius Trójába igért csempészni görög taktikán kon-takodó gyávaaság. Annyit el is értünk, hogy a ki-abalásza le nem omlott falak befogadták — a falovat. Nincs is egyéb bajunk, mint az, hogy Trójával összeszárjuk a levét kengyelűtő Ajax és „pamut-sarku” Achilles. Így aztán a fa-ló bizony — hoppn marad.

Isten neki! Azért mégis „örvendezni fog a mi lelünk, és megeliki gyönyörrel a mi szívünk”, a fabatka láttának miatta. Számszózeppel koszoruzzuk meg delien megrétráló hőséinket és marsus-hogy gyögyfáival füstlúnj meg pajzs-tárczáikkal visszatérő dalainkat. Elénekeljük hozsanna gyanánt Tisza-Ajaxnak a jó öreg Szemere Miklóssal:

„Óh imádkunk! mert te vagy:
 Öreg, gyáva, csötre nagy!
 Csügünk lelkei uj tanára!
 Te oktasz, hogy ne piruljunk
 Semmi többé; búszkón állítuk:
 Mi — falócánk, mestertünk te:
 A szégyenségek báronyán. —
 Egyik bölcses mit tanácsolt?
 „Vastagbőrű légy” vezérlünk!
 Fogadd el a jó tanácsot!
 Mind megannyi a-ra körünk!
 I,ám Ajax-hérről bízzel!
 Pedre — pajza domborát,
 Csak mosolygta az ellen nyilzapotát!
 Vá lainkon itt lebeg
 A fordított képenyeg!
 Hosszu nyo-cz évig horodk egy
 Ótálán, s ez nem elég?
 Minduro rá jó a vég!
 Régi oldalt fordí juk
 A féle, ki hálye, vak.
 Az épázenült — leordítjuk, —
 Mily lázas! az hazu ja!
 Hogy — nem fiktúra a fapudva.
 Nem arany — az ónsalak!”

„Ónsalak!” — Nos, ki mond ellene? Mintha bizony a görög óskori példák lelkesítő szelleme nem terjeszkednék ki véreinkben, spartai férfiaságot csepegtette elpuhult tagjainkba, hirdetni kerek e világnak, hogy nemcsak Lacedemoniában vetették meg a hitvány érczsarat a húságellenes és képmé-tes vasért, hanem Magyarország nagy honatyái és

Szerkesztői Iroda:
 Budapest IV. megyeházánál 9. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő, — A közlemények csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:
 Budapest IV. megyeházánál 9. sz.
 Vodianer F. nyomtatásában.

„Közudomású dolog, — így szól a hivatal-vadászó frater összekötetési hírkereplője, — hogy a magyar kormány meliött feljött volna, miniszter-tanácsban állapítá meg azon vonalat, melyen túl a vámtételek kérdéseben nem megy. De azóta a helyzet honylódott annyiban, a mennyiben előtérbe lépett a finanszvá-mok kérdése is, a miben ismét különböző volt az osztrák és magyar fellegás; tehát több volt az alkutárgya, több az engedelmény és ellen-engedelmény kérdése.”

A mint e rémtudósításból látszik, miniszte-reink tartották magukat, mint az üres szak „azon vonalon”, melyet minimalisnak jelölt ki ithon hazafias alkuvó készségük, hanem lát az „bonyolodott” helyzet engendi készte a lelket adtak, ez levén az a régi szabású politika, melyért a lehitő világ kilencz év óta sült pecsényparázsá tapolja kérés tenyerét.

„A jég meg van törve, — így csacsog ijede-lemébreztő „bizonyossággal”, berekesztő fejében, a felhivatalos jó madár, — a nélkül, hogy a magy-ed álláspont jelentékeny változást szenvedett volna.”

De már ennek tepsel országrengetőleg bégéto türelmű nemzet, mert meg van írva szép ma-dárszóban a szentiványi ének, hogy mindössze je-lentéktelen engedményeket tesznek. Van mitől, mi-ért ne tehettek meg a fülemile-fütttyért, mely a dua-lismus diófajáról mennyországi kéjben ringatja a világ bolondjának született természetünket.

Halleluja! halleluja! Meg van az egyezés, s most már akár kiugorhatunk bőrünköl, ha marad rajtnk ilyesvalamifele. A többit pedig elrikant-gatjuk magyar komamuramos hejrahuja ked-tyünkben: „Tegnap is volt, máma is van, holnap is lesz — ugy a hogy. Hejhuj! feleségem, majd megútnak — valahogy.” Verhovay Gyula.

A büntető törvénykönyv tárgyalása.

II.
 A büntető törvényjavaslat második fejezete „A törvény hatályáról, terület és személyek tekintetében” intézkedik.

E fejezet a helyett, hogy kellő rövideg-ség — s a rövidség mellett határozottan s minden magyarázatot kizárólag — tárgyalja, az ezen fejezetbe sorozható intézkedéseket, szá-mos szakaszokban, szükségtelesen szohalmazzal akár kibúvíja a javaslat szerzője s általa a mi-niszter azon joggal támasztható vád alól, hogy daczára annak, miként a javaslat már ez előtt két évvel készült, még is a magyar állam, s annak kiegészítő része Horvát-Szlavonorszá-g között, szemben azon ténnyel, hogy az 1868: 30. t. cz. Horvát-Szlavonországról részére a bel-tyei téren teljes autonómia biztosított, semmi lépések sem tététek, melyek az államegységöböl természetesen kifolyólag, a büntető tör-vény megalkotása alkalmával előre láthatólag felmerülő kérdések tisztázására lettek volna hivatva.

A javaslat szerzője, illetve a miniszter e nem indokollható hanyagsága miatt azon helyzetbe jött a jogügy bizottság, hogy vagy az egész javaslatot vissza kellett volna utasi-tania, vagy pedig, mint tett, (megbizván a mi-niszter azon kététező ígérétebe, hogy e kérdé-sek végleges megoldása nélkül a törvény életbe nem lép) csakhogy a törvény megalko-tását ne lehetetlenítse, az e részbeni héza-gos fejezetet, csekély módosítással elfogadnia kellett.

A törvényjavaslatban a „belföldi” név alatt Horvát-Szlavonországi lakosai is értet-nek, s e fejezet egyik szakaszának intézkedése szerint a javaslat második részében foglalt s az állam elleni büntetetté külföldön elkövető bel-földi, tehát a Horvát-Szlavonországi illetőségű is, ezen törvény szerint büntetendők mon-datik.

E részben tehát a javaslat határozott in-tézkedést tartalmaz, azon esetről azonban, ha ugyanazon horvát-szlavonországi illetőségű ugyanazon büntetett, vagy bármely külföldi állam polgára, avagy magyarországi illetőségű Horvát-Szlavonországi területén követi el, mily eljárás követendő, semmi intézkedést sem tar-talmaz.

A javaslat szerint Horvát-Szlavonorszá-g bár részben belföldnek mondatik, mégis részére a valódi külföldnel is nagyobb jogok biztosít-tatnak s törvény által czéloztatik szentesít-tetni azon elv, hogy az egységes magyar ál-

Chivalerly Day

KÖZLEKEDÉS

Osztrák-államvaspálya.

GYORSVONATOK.

Budapest ind. 7.50 r. Ersekújvár ind. 10.33 r. Pozsony ind. 12.58 d. Bécs ind. 1.48 d.

SZEMÉLYVONATOK.

Bécs ind. 8.25 r. Ersekújvár ind. 11.08 r. Pozsony ind. 12.58 d. Budapest ind. 1.48 d.

Orosz-államvaspálya.

Budapest ind. 7.50 r. Ersekújvár ind. 10.33 r. Pozsony ind. 12.58 d. Bécs ind. 1.48 d.

Magyar királyi államvasutak.

Budapest ind. 2.55 d. u. 6.35 e. 7.20 r. Gödöllő ind. 4. d. u. 8.03 e. 8.49 r.

Hatvan ind. 4.59 d. u. 9.25 e. 9.49 r. S-Tarján ind. 4.41 d. u. 11.40 e. 1.18 d. u.

Zólyom ind. 9.50 e. 4.29 e. 8.05 r. Rutka ind. 1.29 e. 9.44 d. e.

Rutka ind. 12.29 e. 4.29 d. u. Zólyom ind. 4.17 r. 9.43 e. 6.22 r.

Losonc ind. 6.11 r. 12.25 e. 10.41 r. Hatvan ind. 9.23 d. e. 5.03 r. 4.55 d.

Gödöllő ind. 10.13 d. e. 6.28 r. 5.50 d. Budapest ind. 11.18 d. e. 7.54 r. 7. e.

Zólyom ind. 10.10 e. Besztercebánya ind. 8.43 e. Besztercebánya ind. 11.30 e. Zólyom ind. 8.57 e.

Garam-Bereznice ind. Selmecz ind. 4.24 d. Selmecz ind. 8.29 d. Garam-Bereznice ind. 6.14 d.

Miskolcz ind. 1.41 d. u. 7.57 r. Bánréve ind. 4.30 r. 2.37 e. 2.11 d.

Fülek ind. 11.58 e. 2.25 d. u. Pragerhof ind. 6.24 r. 8.08 e.

Fülek ind. 1.18 e. 6.48 r. Bánréve ind. 4.29 e. 10.05 r.

Miskolcz ind. 7.07 r. 12.44 d. u. Budapest ind. 7.20 r. 12.17 e.

Gödöllő ind. 8.27 r. 12.17 e. Hatvan ind. 9.39 r. 1.54 e.

Vámos-Györk ind. 11.12 d. e. 3. r. Füzes-Abony ind. 10.24 d. e. 4.51 r.

Miskolcz ind. 1.07 d. u. 7.17 r. Budapest ind. 1.29 d. u. 10.07 e.

Füzes-Abony ind. 3.11 d. u. 12.56 e. Vámos-Györk ind. 4.55 d. u. 2.43 e.

Hatvan ind. 4.35 d. u. 3.41 r. Gödöllő ind. 5.50 d. u. 5.07 r.

Budapest ind. 7. e. f. 0. r. Vámos-Györk ind. Gyöngyös ind. 3.19 e. 11.05 d. u.

Gyöngyös ind. 3.59 e. 11.44 d. u. Barcs ind. 5.03 r. 3.52 d. u.

Barcs ind. 7.09 r. 7.29 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Nagyvárad ind. 4.59 d. u. 5.31 r. Nagyváradi ind. 4.59 d. u. 5.31 r.

Gyöngyös — Vámos-Györk.

Gyöngyös ind. 1.34 e. 9.32 r. Vámos-Györk ind. 2.08 e. 10.01 r.

Füzes-Abony — Eger.

Füzes-Abony ind. 11. e. 5.05 e. Eger ind. 12.28 d. u. 5.58 e.

Eger ind. 9.50 d. e. 11.42 e. Füzes-Abony ind. 10.5 d. e. 12.27 e.

Hatvan ind. 5.23 d. u. Jászberény ind. 6.55 d. u.

Szolnok ind. 9.16 e. Szolnok ind. 9.16 e.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Szolnok ind. 9.05 r. Szolnok ind. 9.05 r.

Barcs — Kanizsa.

Barcs ind. 8.25 e. 9.59 d. u. Zákány ind. 12.27 d. u. 10.16 e.

Székesfehérvár — Újszony.

Székesfehérvár ind. 10.15 d. u. 2.30 e. Kisbér ind. 12.28 d. u. 2.30 e.

Újszony ind. 2.21 d. u. 3.50 r. Újszony ind. 2.29 d. u. 11.33 e.

Kisbér ind. 3.56 d. u. 12.57 e. Székesfehérvár ind. 6.33 d. u. 4.12 r.

Zágráb ind. 9.55 d. e. 8.45 e. Károlyváros ind. 11.50 d. u. 10.40 e.

Székesfehérvár ind. 5.49 r. 5.44 d. u. Zágráb ind. 7.41 r. 10.56 d. e. 8.11 e.

Steinbrück ind. 10.56 d. e. 3.04 d. u. 11.18 e. Steinbrück ind. 9.25 r. 8.10 e.

Steinbrück ind. 6.08 r. 4.53 d. u. Zágráb ind. 9.25 r. 8.10 e.

Székes ind. 10.52 d. e. 10.16 e. Fiume ind. 9.15 r. 5.44 d. u.

Szentpéter ind. 9.05 e. 7.44 r. Szentpéter ind. 9.05 e. 7.44 r.

Szentpéter ind. 9.05 e. 7.4